

594.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 4 lipca 1923 roku

w sprawie zakładania filji przez związki zawodowe na terenie działania austriackiej ustawy o stowarzyszeniach z dnia 15 listopada 1867 r. (aust. Dz. Ust. № 134) oraz rozporządzenia komisarza generalnego Ziem Wschodnich z dnia 25 września 1919 r. (Dz. Urz. Z. C. Z. W. № 25 poz. 255).

Art. 1. Związki zawodowe, istniejące na podstawie dekretu z dnia 8 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów o pracowniczych związkach zawodowych (Dz. P. P. P. № 15, poz. 209), którym władze, w dekreście przewidziane, zezwoliły na wykonywanie statutowej działalności na obszarze całego Państwa, zwolnione są przy otwieraniu swych filji od obowiązku dostosowania się do §§ 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 austriackiej ustawy o stowarzyszeniach z dnia 15 listopada 1867 r. (aust. Dz. Ust. № 134) oraz do §§ 2, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 i 19 rozporządzenia komisarza generalnego Ziem Wschodnich z dnia 25 września 1919 roku (Dz. Urz. Z. C. Z. W. № 25, poz. 255) i mają prawo swobodnego otwierania swych filji na terenie całego Państwa z zachowaniem jedynie przepisów, wymienionych w art. 2 niniejszej ustawy.

Art. 2. Zarządy centralne związków zawodowych, wymienionych w art. 1 niniejszej ustawy, otwierają swe filje na terenie działania austriackiej ustawy o stowarzyszeniach z dn. 15 listopada 1867 r. oraz na terenie działania rozporządzenia komisarza generalnego Ziem Wschodnich z dnia 25 września 1919 r. (Dz. Urz. Z. C. Z. W. № 25, poz. 255) w ten sposób, że o otwarciu filji zawiadamiają w przeciągu 3 dni inspektorat pracy oraz starostwo, w których obrebie leży miejscowość, w której filję otwarto, przy równoczesnym przedłożeniu statutu związku centralnego oraz podaniu siedziby filji i każdorazowego jej kierownictwa.

Art. 3. Filje, zarejestrowane w myśl art. 2 niniejszej ustawy, podlegają odnośnie do swej działalności wszystkim przepisom pozostałych paragrafów austriackiej ustawy o stowarzyszeniach z dnia 15 listopada 1867 r. (aust. Dz. Ust. № 134), względnie rozporządzenia komisarza generalnego Ziem Wschodnich z dnia 25 września 1919 r. (Dz. Urz. Z. C. Z. W. № 25, poz. 255), niewymienionych w art. 1 niniejszej ustawy.

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*
Prezes Rady Ministrów: w z. *Głabiński*
Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
L. Dawowski
Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

595.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 6 lipca 1923 r.

w sprawie podwyższenia kar oraz odszkodowania w postępowaniu administracyjno-karnem i dyscyplinarnem władz samorządowych w b. Galicji.

Art. 1. Najwyższą i najniższą granicę kar pieniężnych (grzywien), oznaczonych w walucie austriackiej, nakładanych przez władze samorządowe, a przewidzianych:

- a) w galicyjskich ustawach gminnych z dnia 12 sierpnia 1866 r. (Dz. Ust. Kr. Nr. 9), z dnia 14 października 1870 r. (Dz. Ust. Kr. Nr. 79), z dnia 13 marca 1889 r. (Dz. Ust. Kr. Nr. 24), z dnia 3 lipca 1896 r. (Dz. Ust. Kr. Nr. 51), z dnia 6 października 1901 r. (Dz. Ust. Kr. Nr. 103);
- b) w galicyjskich ustawach budowniczych z dnia 28 kwietnia 1882 r. (Dz. Ust. Kr. Nr. 77), z dnia 17 lipca 1883 r. (Dz. Ust. Kr. Nr. 63), z dnia 21 kwietnia 1885 r. (Dz. Ust. Kr. Nr. 31), z dnia 4 kwietnia 1889 r. (Dz. Ust. Kr. Nr. 31) w brzmieniu, ustalonym ustawą z 15 maja 1907 roku (Dz. Ust. Kr. Nr. 56), z dnia 13 października 1899 r. (Dz. Ust. Kr. Nr. 133) w brzmieniu, ustalonym ustawą z 15 maja 1907 r. (Dz. Ust. Kr. Nr. 56);
- c) w galicyjskiej ustawie o policji ogniowej z 10 lutego 1891 r. (Dz. Ust. Kr. Nr. 18);
- d) w galicyjskiej ustawie o ochronie własności polnej z 17 lipca 1876 r. (Dz. Ust. Kr. Nr. 29)—podwyższa się, licząc po 3.000 mkp. za jedną koronę.

Art. 2. Przy dopuszczalnej według wyszczególnionych w art. 1 ustaw zamianie grzywny na karę aresztu grzywnie 30.000 marek odpowiada 24 godzin aresztu, grzywnie poniżej 30.000 marek do 7.500 mk. włącznie odpowiada kara aresztu 12 godzin, a grzywnie poniżej 7.500 mk. — kara 6 godzin aresztu.

Art. 3. Kwotę, do której zaprzysiężona straż polowa może sama na mocy § 50 ustawy z 17 lipca 1876 r. (Dz. Ust. Kr. Nr. 28) szacować wyrządzoną szkodę, podwyższa się na 50.000 marek.

Wyrażoną w § 54 teje ustawy najwyższą sumę odszkodowania, którą przyznać może zwierzchność gminna, podwyższa się na 150.000 marek.

Art. 4. Wykonanie tej ustawy powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 5. Ustawa obowiązuje z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*
Prezes Rady Ministrów: w z. *Głabiński*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*